

Ls. 5490/10.

We Lwowie, dnia 15. stycznia 1910.

Wniosek.

posła Szweda w sprawie rekonstrukcyi drogi gminnej I. klasy od Radziechów przez gminy Cięcinę, Milówkę, Rayczę Ujsół (powiat Żywiec) do granicy węgierskiej prowadzącej.

Wysoki Sejmie!

Zważywszy, że droga gminna I. klasy od Radziechów przez gminy Cięcinę, Milówkę, Rayczę, Ujsół do granicy węgierskiej prowadząca, jest od dawna w złym stanie, a w niektórych miejscowościach przez góry i lasy nawet nie do przebycia;

zważywszy, że na zażalenie węgierskiego Ministerstwa wydelegowana w roku 1905 komisya c. k. Namiestnictwa i Wydziału krajowego, uznała konieczność rekonstrukcyi tej drogi i obliczyła koszta budowy na 890.000 koron;

zważywszy, że Wydział krajowy przyjął na kraj połowę kosztów w kwocie 445.000 koron, a skarb państwa 240.000 koron, a reszta 205.000 K przypaść ma na powiat żywiecki — dalej

zważywszy, że powiat żywiecki nie ma ani jednej krajowej drogi, a utrzymuje 400 kilometrów dróg gminnych i 430 większych mostów drewnianych i opłaca wielkie dodatki powiatowe 50% przechodzące;

zważywszy nakoniec, że jako Wydział powiatowy w Żywcu w przyłączonej % petycyi podnosi — powiat żywiecki należy do najuboższych powiatów całego kraju, a ludność ostatnimi laty licznymi powodziami i elementarnymi wypadkami została bardzo dotknięta i nie jest w stanie wszystkich ciężarów ponieść, tem więcej, że na budowę nowej drogi Lachowice-Jeleśnia płaci połowę przypadających kosztów;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Na rekonstrukcyę drogi gminnej I. klasy przez gminy Cięcina, Milówka, Raycza, Ujsół do granicy węgierskiej podwyższa się subwencyę krajową z 50 na 60 procentów.

Wnioskodawca:

Szwed.

Makuch, A. Staruch, Winniczuk, Stupiński, Krężel, Bis, Cieluch, Kurowiec, Żardecki, Jampolski, Skołyaszewski, Myjak, Stefczyk, Styła, Witos.

**Wydział Rady powiatowej
w Żywcu.**

Żywiec, dnia 4. grudnia 1909.

**Do Wysokiego Sejmu królestwa Galicyi wraz z Wielkiem księstwem
Krakowskiem**

we Lwowie.

Reskryptem z dnia 29 października 1909 L. 109.638, zawiadomił nas Wydział krajowy, że c. k. Ministerstwo robót publicznych przyznało na rekonstrukcję drogi gminnej I klasy Juraszów-Cięcina-Rajcza-Ujszoły-granica Węgierska subwencję ze skarbu państwowego w wysokości 30% rzeczywistych kosztów, najwyżej jednak w kwocie 240.000 koron.

Równocześnie wezwał nas Wydział krajowy o spowodowanie uchwały Rady powiatowej zabezpieczającej pokrycie reszty rzeczywistych kosztów rekonstrukcyi tej drogi nie pokrytych subwencją krajową i państwową. Sprawa pokrycia kosztów rekonstrukcyi tej drogi obliczonych na ogólną kwotę 890.000 koron przedstawiałaby się następująco:

1) przyznana subwencya krajowa w wysokości 50% wyniosłaby kwotę 445.000 koron,

2) subwencya rządowa zaś w wysokości 26·97% kwotę 240.000 koron.

Zatem reszta w kwocie 205.000 koron przypaść ma do pokrycia z fundusów powiatowych, czyli, gdy powiat już dawniej na ten cel deklarował 90.000 koron, przeto dalsza ofiara powiatu w stosunku do kosztorysowej kwoty wynosić ma 115.000 koron.

Na tak wysoką kwotę jednak Rada zdobyć się nie może.

Powiat bowiem żywiecki całkiem słusznie może się zaliczać do najbiedniejszych powiatów w Galicyi. Liczne powodzie i klęski elementarne, tak dotkliwie rok rocznie odczuwać się dają, że najmniejsze podwyższenie dodatków do podatków, staje się dla miejscowej ludności bardzo wielkim ciężarem.

Na samą poprawę dróg gminnych i mostów (dróg gminnych jest w powiecie przeszło 400 kilometrów a oprócz tego około 430 większych mostów drewnianych) musi Rada powiatowa nakładać bardzo wielkie dodatki do podatków, bo przekraczające nieraz i 50%, jak n. p. na rok 1910, aż do wysokości 51%.

Jasnym więc jest, że większym ciężarom powiat tutejszy poddałoby się nie mógł.

Z tych powodów Rada powiatowa Żywiecka udaje się do Wysokiego Sejmu z prośbą, by subwencyę z funduszków krajowych na rekonstrukcyę drogi gminej I klasy Juraszów-Cięcina-Rajcza-Ujsoly-granica Węgierska podwyższono z 50% kosztów budowy na 60%.

Nadmieniamy, że Rada powiatowa uznając ważność tak żywotnej i piekającej sprawy, jaką jest niezbędna rekonstrukcyja tej drogi, pomimo najgorszego finansowego stanu powiatu, uchwaliła na posiedzeniu dnia 26 listopada 1909 przyjąć na siebie obowiązek pokrycia reszty rzeczywistych kosztów rekonstrukcyi tej drogi według kosztorysu t. j. oprócz deklarowanych już poprzednio 90.000 koron jeszcze w kwocie 26.000 koron.

Dodajemy, że Wydziałowi powiatowemu bardzo wiele zależy na pomyślnem załatwieniu sprawy — gdyż koniecznem jest rozpocząć rekonstrukcyę tej drogi już z wiosną 1910 roku, albowiem stan tej drogi jest bardzo zły a nawet wprost rozpaczliwy.

